

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, Guvernul României este autorizat să formuleze următoarea rezervă:

„Guvernul României consideră sintagma *regiunea Carpați*, din articolul 1 paragraful 1 al Convenției-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, ca desemnând zona montană carpatică, aceasta fiind delimitată, pe teritoriul României, în conformitate cu criteriile fizico-geografice, biologice, socioeconomice, legate de posibilitățile de utilizare a terenului și modalitățile de raportare a populației locale la condițiile fizice specifice ale mediului înconjurător, precum și cu criteriile Comunității

Europene privind delimitarea regiunilor biomontane, stabilite în baza Directivei 92/43/CE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică. Astfel, sintagma *regiunea Carpați*, din articolul 1 paragraful 1 al Convenției-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, semnată la Kiev la 22 mai 2003, desemnează pe teritoriul României Munții Carpați cu depresiunile intramontane, fără a include Platoul Transilvaniei și dealurile subcarpatice, conform hărții prevăzute în anexă.“

Art. 3. — Anexa prevăzută la art. 2 face parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 19 octombrie 2006.
Nr. 389.

CONVENȚIA - CADRU privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților

Părțile,

cunoscând faptul că Carpații reprezintă o bogăție naturală unică de mare frumusețe și valoare ecologică, un important rezervor al biodiversității, zona din care izvorăsc râuri principale, un habitat și un refugiu esențial pentru numeroase specii periclitare de plante și animale și zona naturală cea mai extinsă acoperită de păduri virgine din Europa, și conștiente de faptul că Carpații constituie un important mediu ecologic, economic, cultural, de agrement și de viață în inima Europei, folosit de numeroase popoare și țări,

fiind conștiente de importanța și valorile ecologice, culturale și socioeconomice ale regiunilor montane, fapt ce a determinat Adunarea Generală a Națiunilor Unite să declare anul 2002 ca An Internațional al Munților, recunoscând importanța regiunilor montane așa cum este specificată în cap. 13 (Dezvoltarea durabilă a munților) din Declarația privind mediul și dezvoltarea (Agenda 21, Rio de Janeiro, 1992) și în Planul de implementare a întâlnirii mondiale la vârf pentru dezvoltare durabilă,

reamintind Declarația pentru mediu și dezvoltare durabilă în zona carpato-danubiană, adoptată la Întâlnirea la vârf pentru mediu și dezvoltare durabilă în zona carpato-danubiană (București, 2001),

luând în considerare principiile și prevederile pertinente specificate în instrumentele juridice de mediu relevante în materie, strategiile și programele, la nivel global, regional și subregional,

având ca scop asigurarea unei implementări efective a unor instrumente existente, cum ar fi cele de mai sus, și bazându-se pe alte programe internaționale,

recunoscând că Carpații constituie mediul de viață pentru populația locală și fiind conștiente de contribuția populației locale la dezvoltarea socială, culturală și economică durabilă și pentru păstrarea cunoștințelor tradiționale în Carpați, cunoscând importanța cooperării subregionale pentru protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților în contextul procesului „un mediu pentru Europa“,

recunoscând experiența câștigată în cadrul Convenției pentru protecția Alpilor (Salzburg, 1991) ca un model de succes pentru protecția mediului și dezvoltarea durabilă a regiunilor montane, oferind o bază solidă pentru noi inițiative de colaborare și pentru întărirea cooperării între statele Alpine și Carpatice,

fiind conștiente de faptul că eforturile de protejare, menținere și administrare durabilă a resurselor naturale ale Carpaților nu pot fi realizate de către o singură țară și necesită cooperare regională, precum și de valoarea sporită a cooperării transfrontiere pentru asigurarea coerenței ecologice,

au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Delimitarea geografică

1. Convenția se referă la regiunea Carpați (denumită în continuare *Carpați*) care va fi definită de Conferința părților.

2. Fiecare parte contractantă poate extinde aplicarea prezentei convenții și a protocoalelor la aceasta la părți adiționale din teritoriul lor național, prin transmiterea către depozitar a unei declarații, cu condiția ca aceasta să fie necesară pentru implementarea prevederilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 2

Obiective și principii generale

1. Părțile vor urmări realizarea unei politici cuprinzătoare și vor coopera pentru păstrarea și dezvoltarea durabilă a Carpaților, printre altele și în vederea îmbunătățirii calității vieții, întăririi economiei și comunităților locale și conservării valorilor naturale și moștenirii culturale.

2. Pentru atingerea obiectivului la care se face referire în paragraful 1, părțile vor lua măsuri corespunzătoare în domeniile prevăzute în art. 4—13 din prezenta convenție, prin promovarea:

- a) principiilor precauției și prevenirii;
- b) principiului „poluatorul plătește“;
- c) participării publicului și implicării factorilor interesați;
- d) cooperării transfrontiere;
- e) gospodăririi și planificării integrate a resurselor terestre și de apă;
- f) unei abordări programatice; și
- g) unei abordări ecosistemice.

3. Pentru realizarea obiectivelor prevăzute în prezenta convenție și pentru asigurarea implementării lor, părțile pot, dacă este necesar, să elaboreze și să adopte protocoale.

ARTICOLUL 3

Gospodărirea integrată a resurselor terestre

Părțile trebuie să promoveze gospodărirea integrată a resurselor terestre, astfel cum este definită în cap. 10 din Agenda 21, prin dezvoltarea și implementarea instrumentelor potrivite, cum ar fi planurile de gospodărire integrată, referitoare la domeniile prezentei convenții.

ARTICOLUL 4

Conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității și a diversității peisajelor

1. Părțile vor urmări să realizeze politici având ca scop conservarea, utilizarea durabilă și refacerea diversității biologice și a peisajelor în Carpați. Părțile trebuie să întreprindă măsuri adecvate pentru asigurarea unui nivel ridicat al protecției și utilizării durabile a habitatelor naturale și seminaturale, a continuității și conectivității acestora și a speciilor de floră și faună care sunt caracteristice regiunii, în special pentru protecția speciilor amenințate, a speciilor endemice Carpaților și a carnivorelor mari.

2. Părțile vor promova susținerea adecvată a habitatelor seminaturale, restaurarea habitatelor degradate și vor susține dezvoltarea și implementarea planurilor de gospodărire relevante.

3. Părțile vor urmări aplicarea măsurilor de prevenire a introducerii speciilor străine și eliberării organismelor modificate genetic ce amenință ecosistemele, habitatele sau speciile, controlul sau eradicarea lor.

4. Părțile vor dezvolta și/sau promova sisteme de monitorizare compatibile, vor coordona inventare regionale ale speciilor și habitatelor, vor coordona cercetarea științifică și interconectarea lor.

5. Părțile vor coopera în realizarea Rețelei ecologice carpatice ca parte constitutivă a Rețelei ecologice paneuropene, în stabilirea și sprijinirea Rețelei carpatice pentru arii protejate, precum și pentru îmbunătățirea conservării și gestionării durabile în afara ariilor protejate.

6. Părțile vor lua măsuri adecvate pentru integrarea obiectivelor de conservare și utilizare durabilă a diversității biologice și a peisajelor în cadrul politicilor sectoriale, cum ar fi agricultura montană, silvicultura montană, gospodărirea bazinelor râurilor, turismul, transportul și energia, industria și activitățile miniere.

ARTICOLUL 5

Planificarea teritoriului

1. Părțile vor urmări politicile de planificare a teritoriului în vederea dezvoltării durabile a Carpaților, care vor lua în considerare condițiile ecologice și socioeconomice specifice Carpaților și ecosistemelor montane ale acestora, furnizând beneficii pentru comunitățile locale.

2. Părțile vor avea ca scop coordonarea pentru planificarea teritoriului în zonele de frontieră, prin dezvoltarea programelor și politicilor de planificare teritorială transfrontiere și/sau regionale, îmbunătățind și sprijinind cooperarea dintre instituțiile relevante regionale și locale din Carpați.

3. În dezvoltarea acestor politici și programe de planificare a teritoriului, o atenție specială trebuie acordată, printre altele:

- a) transportului transfrontalier, infrastructurii și serviciilor de telecomunicații și energie;
- b) conservării și utilizării durabile a resurselor naturale;
- c) planificării coerente a localităților și a teritoriului din zonele de graniță;
- d) prevenirii impactului transfrontalier al poluării;
- e) planificării integrate a utilizării terenului și evaluărilor impactului asupra mediului.

ARTICOLUL 6

Gospodărirea integrată și durabilă a apei/bazinelor hidrografice

Luând în considerare particularitățile hidrologice, biologice, ecologice și alte particularități ale bazinelor râurilor de munte, părțile:

a) vor lua măsuri adecvate pentru promovarea politicilor care integrează utilizarea durabilă a resurselor de apă cu planificarea utilizării terenurilor și vor urmări aplicarea de politici și planuri bazate pe o abordare integrată a administrării bazinelor râurilor, recunoscând importanța gestionării prevenirii și controlului poluării și inundațiilor, și reducerea fragmentării habitatelor de apă;

b) vor dezvolta politici care au ca scop gospodărirea durabilă a resurselor de apă de suprafață și subterane, asigurând o aprovizionare adecvată cu apă de suprafață și subterană de bună calitate, necesară pentru utilizarea durabilă, echilibrată și echitabilă a resursei și o canalizare și tratare adecvată a reziduurilor de apă;

c) vor dezvolta politici care au ca scop conservarea cursurilor naturale de apă, izvoarelor, lacurilor și a resurselor subterane, precum și conservarea și protejarea zonelor umede și a ecosistemelor de zone umede și

protejarea împotriva efectelor dăunătoare naturale și antropice, cum ar fi inundațiile și poluarea accidentală a apei;

d) vor dezvolta în continuare un sistem coordonat sau comun de măsuri, activități și avertizare timpurie privind impactul transfrontier asupra regimului apelor, al inundațiilor și al poluării accidentale a apei, precum și cooperarea în prevenirea și reducerea daunelor și acordarea de asistență în lucrările de restaurare.

ARTICOLUL 7

Agricultura și silvicultura durabile

1. Părțile vor menține organizarea modului tradițional de cultivare a terenurilor, într-o manieră durabilă, și vor lua măsuri adecvate pentru planificarea și implementarea politicilor agricole, ținând cont de necesitatea protecției ecosistemelor și a peisajelor montane, de importanța diversității biologice și de condițiile specifice mai puțin favorabile din zona montană.

2. Părțile vor urmări aplicarea de politici care au ca scop dezvoltarea și stabilirea de instrumente adecvate, cum ar fi programele agro-mediu de o importanță crucială în Carpați, întărind integrarea preocupărilor de mediu în politicile agricole și de planificare a teritoriului și ținând cont de importanța ecologică ridicată a ecosistemelor montane din Carpați, cum ar fi pășunile naturale și seminaturale, ca parte a rețelelor ecologice și a utilizării tradiționale a peisajelor și terenurilor.

3. Părțile vor urmări politici care au ca scop promovarea și sprijinirea utilizării instrumentelor și programelor compatibile cu principiile de administrare forestieră durabilă, internațional acceptate.

4. Părțile vor aplica practicile de management durabil forestier montan în Carpați, ținând cont de multiplele funcții ecologice ale pădurilor, de importanța ecologică ridicată a ecosistemelor montane carpatice, precum și de condițiile mai puțin favorabile din pădurile montane.

5. Părțile vor urmări politici care au ca scop desemnarea ariilor naturale protejate, în special păduri virgine în număr și mărime suficiente, cu scopul de a restricționa sau adapta utilizarea acestora în conformitate cu îndeplinirea obiectivelor de conservare.

6. Părțile vor promova practici privind măsuri forestiere și agricole favorabile mediului, asigurând o retenție corespunzătoare a precipitațiilor în munți în vederea asigurării unei mai bune prevenirii a inundațiilor și a creșterii siguranței vieții și bunurilor.

ARTICOLUL 8

Transportul durabil și infrastructura

1. Părțile vor urmări politici durabile de transport și de planificare și dezvoltare a infrastructurii, care vor ține cont de specificul mediului montan, prin luarea în considerare a protecției zonelor sensibile, în special a zonelor bogate în biodiversitate și a celor de importanță internațională, a protecției biodiversității și peisajelor și a zonelor cu importanță turistică deosebită.

2. Părțile vor urmări să coopereze în vederea dezvoltării politicilor de transport durabil care furnizează beneficii

pentru mobilitatea și accesul în Carpați, minimizând în același timp efectele dăunătoare asupra sănătății umane, peisajelor, plantelor, animalelor și habitatelor acestora și încorporând cerințele de administrare a transportului durabil în toate etapele de planificare a transportului în Carpați.

3. În zonele sensibile din punctul de vedere al mediului, părțile vor coopera în vederea dezvoltării modelelor de transport favorabile mediului.

ARTICOLUL 9

Turismul durabil

1. Părțile vor lua măsuri pentru a promova turismul durabil în Carpați, în beneficiul populațiilor locale, pe baza patrimoniului excepțional cultural, peisagistic și natural al Carpaților, și vor spori cooperarea în acest scop.

2. Părțile vor urmări dezvoltarea politicilor ce au ca scop promovarea cooperării transfrontiere în vederea facilitării dezvoltării turismului durabil, precum planuri de gospodărire coordonate sau comune pentru zonele de interes turistic și ariile protejate transfrontiere sau de lângă frontieră.

ARTICOLUL 10

Industria și energia

1. Părțile vor urmări promovarea tehnologiilor de producție mai curate, în vederea prevenirii accidentelor industriale, acționării în caz de accident și remedierii în mod adecvat a consecințelor acestora, precum și în vederea păstrării sănătății oamenilor și a ecosistemelor montane.

2. Părțile vor urma politici menite să introducă metode de producție, distribuție și folosire a energiei, care să minimizeze efectele adverse asupra biodiversității și peisajelor, incluzând folosirea surselor regenerabile de energie și a măsurilor de conservare a energiei, după caz.

3. Părțile vor contribui la reducerea impactului exploatărilor de minereuri asupra mediului și vor asigura supravegherea adecvată a mediului din punctul de vedere al tehnologiilor și practicilor de minerit.

ARTICOLUL 11

Patrimoniul cultural și cunoștințele tradiționale

Părțile vor urma politici care vizează promovarea și protecția patrimoniului cultural și a cunoștințelor tradiționale ale populației locale, a producerii și comerțului de mărfuri locale, obiecte artizanale și de artă. Părțile vor urmări păstrarea arhitecturii tradiționale specifice, a modului de utilizare a terenurilor, a raselor locale de animale domestice și a varietăților de plante cultivate și utilizarea durabilă a plantelor sălbatice în Carpați.

ARTICOLUL 12

Evaluarea mediului/sistemul de informatizare, monitorizarea și avertizarea timpurie

1. Părțile vor aplica, acolo unde este necesar, evaluarea riscurilor, evaluarea impactului de mediu și evaluări strategice de mediu, ținând cont de specificul ecosistemelor munților Carpați, și vor lua în considerare

proiecte cu caracter transfrontier în Carpați, evaluând impactul acestora asupra mediului, pentru a se evita efectele dăunătoare transfrontiere.

2. Părțile vor elabora politici, utilizând datele de monitorizare și evaluare existente, în scopul promovării:

- a) cooperării pentru realizarea activităților de cercetare și pentru evaluările științifice în Carpați;
- b) programelor comune sau complementare de monitorizare, inclusiv monitorizarea sistematică a mediului;
- c) standardizării, complementarității și comparabilității metodelor de cercetare și activităților de achiziție a datelor;
- d) armonizării și dezvoltării indicatorilor sociali, economici și de mediu, existenți și noi;
- e) unui sistem timpuriu de avertizare, monitorizare și evaluare a pericolelor și riscurilor de mediu antropice și naturale;
- f) unui sistem informațional accesibil tuturor părților.

ARTICOLUL 13

Creșterea gradului de conștientizare, educare și participare a publicului

1. Părțile vor urma politici menite să crească gradul de conștientizare pentru protecția mediului și să îmbunătățească accesul publicului la informații privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, prin promovarea de programe de educație specifice în domeniu.

2. Părțile vor urma politicile privind garantarea participării publicului la luarea deciziilor privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților și pentru implementarea prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Conferința părților

1. Conferința părților (denumită în continuare *Conferința*) este în acest fel stabilită.

2. Conferința va discuta probleme comune ale părților și va lua deciziile necesare pentru promovarea implementării efective a prezentei convenții. În particular, aceasta:

- a) va revizui și va sprijini în mod regulat implementarea prezentei convenții și a protocoalelor sale;
- b) va adopta amendamente la prezenta convenție, în conformitate cu art. 19;
- c) va adopta protocoale, inclusiv amendamente, în conformitate cu art. 18;
- d) va nominaliza președintele său și va stabili grupul executiv pentru activitatea dintre sesiuni, după cum este necesar și în conformitate cu regulile de procedură stabilite;
- e) va stabili organisme subsidiare, incluzând grupuri de lucru tematice, considerate a fi necesare pentru implementarea prezentei convenții, revizuind în mod regulat rapoartele acestora și acordându-le consultanță;
- f) va aproba pentru activitățile sale un program de lucru, reguli financiare și bugetul necesar, inclusiv pentru organismele subsidiare și secretariat, și va realiza aranjamentele necesare pentru finanțarea acestora, în conformitate cu art. 17;
- g) va adopta regulile de procedură;

h) va adopta sau recomanda măsuri pentru realizarea obiectivelor prevăzute în art. 2—13;

i) dacă este cazul, va căuta să coopereze cu organisme sau agenții competente, naționale ori internaționale, guvernamentale sau nonguvernamentale, și va promova și întări relațiile cu alte convenții relevante, căutând să evite dublarea eforturilor; și

j) va exercita acele funcții care ar putea fi necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei convenții.

3. Prima sesiune a Conferinței va fi convocată nu mai târziu de un an de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. Sesiunile ordinare vor fi ținute la fiecare 3 ani, în cazul în care Conferința nu hotărăște altfel.

4. Sesiunile extraordinare ale Conferinței vor fi convocate oricând se va decide fie de către Conferință în sesiune ordinară, fie la solicitarea scrisă a oricărei părți, cu condiția ca, în termen de 3 luni de la data la care solicitarea a fost comunicată părților de către secretariat, să fie susținută de cel puțin o treime din numărul părților.

5. Părțile pot decide să accepte ca observatori la întrunirile ordinare și extraordinare ale Conferinței:

- a) orice alt stat;
- b) orice organizație națională guvernamentală sau nonguvernamentală ale cărei activități sunt în legătură cu prezenta convenție.

Condițiile pentru admiterea și participarea observatorilor vor fi stabilite în regulile de procedură.

Acești observatori pot prezenta orice observație sau raport relevant pentru obiectivele prezentei convenții.

6. Conferința va lua deciziile prin consens.

ARTICOLUL 15

Secretariat

1. Un secretariat este stabilit prin prezenta convenție.
2. Funcțiile acestuia vor fi:
 - a) să elaboreze planuri pentru sesiunile Conferinței și să furnizeze serviciile solicitate;
 - b) să compileze și să transmită rapoartele înaintate către acesta;
 - c) să-și coordoneze activitățile cu cele ale secretariatelor altor instituții internaționale și convenții relevante;
 - d) să pregătească rapoarte privind exercitarea funcțiilor sale conform prevederilor prezentei convenții și ale protocoalelor acesteia, inclusiv rapoarte financiare, și să le prezinte Conferinței;
 - e) să faciliteze cercetarea, comunicarea și schimbul de informații în probleme ce privesc prezenta convenție; și
 - f) să îndeplinească alte funcții de secretariat, care pot fi stabilite de Conferință.

ARTICOLUL 16

Organisme subsidiare

Organismele subsidiare, inclusiv grupurile tematice de lucru stabilite în concordanță cu art. 14 paragraful 2 lit. e), vor furniza Conferinței, dacă este necesar, asistență tehnică, informații și consultanță asupra problemelor specifice legate de protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților.

ARTICOLUL 17

Contribuții financiare

Fiecare parte va contribui la bugetul total al prezentei convenții în conformitate cu scala de contribuție determinată de Conferință.

ARTICOLUL 18

Protocoale

1. Oricare parte poate propune protocoale la prezenta convenție.

2. Proiectele protocoalelor vor fi prezentate tuturor părților prin intermediul secretariatului, nu mai târziu de 6 luni înaintea desfășurării sesiunii Conferinței, cu prilejul căreia vor fi luate în considerare.

3. Protocoalele vor fi adoptate și semnate cu prilejul sesiunilor conferințelor. Intrarea în vigoare, amendarea și retragerea din protocoale vor fi făcute *mutatis mutandis* în conformitate cu art. 19, art. 21 paragrafele 2—4 și art. 22 din prezenta convenție. Numai o parte la prezenta convenție poate deveni parte la protocoale.

ARTICOLUL 19

Amendamente la prezenta convenție

1. Orice parte poate propune amendamente la prezenta convenție.

2. Amendamentele propuse trebuie prezentate tuturor părților la prezenta convenție, prin intermediul secretariatului, nu mai târziu de 6 luni înaintea desfășurării sesiunii Conferinței, cu prilejul căreia vor fi luate în considerare.

3. Conferința va adopta amendamentele propuse prin consens.

4. Amendamentele la prezenta convenție vor fi supuse ratificării, aprobării sau acceptării. Amendamentele vor intra în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la data depozitării celui de-al patrulea instrument de ratificare, aprobare sau acceptare. După aceea, amendamentele vor intra în vigoare pentru orice altă parte, în cea de-a nouăzecea zi de la data depunerii de către acestea a instrumentelor de ratificare, acceptare, aderare sau aprobare.

ARTICOLUL 20

Soluționarea diferendelor

Părțile vor soluționa diferendele apărute din interpretarea sau implementarea prevederilor prezentei convenții, prin negocieri sau prin alte mijloace de soluționare a diferendelor, în concordanță cu legile internaționale.

ARTICOLUL 21

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi deschisă spre semnare la depozitar începând de la 22 mai 2003 până la 22 mai 2004.

2. Prezenta convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării și va fi deschisă pentru aderare oricărei părți care nu a semnat-o. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare și aderare la aceasta vor fi depozitate la depozitar.

3. Prezenta convenție va intra în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la data depozitării celui de-al patrulea instrument de ratificare, aprobare, acceptare sau aderare.

4. Prezenta convenție va intra în vigoare pentru orice altă parte în cea de-a nouăzecea zi de la data depozitării instrumentului de ratificare, aprobare, acceptare sau aderare.

ARTICOLUL 22

Denunțarea

Orice parte poate să denunțe prezenta convenție prin intermediul unei notificări scrise adresate depozitarului. Denunțarea va deveni efectivă în cea de-a 180-a zi de la data primirii notificării de către depozitar.

ARTICOLUL 23

Depozitarul

1. Depozitarul prezentei convenții va fi Guvernul Ucrainei.

2. Depozitarul va notifica toate celelalte părți asupra:

- a) oricărei semnături a prezentei convenții și a protocoalelor sale;

- b) depozitării oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;

- c) datei de intrare în vigoare a prezentei convenții, a protocoalelor sale sau a amendamentelor și asupra datei de intrare în vigoare pentru fiecare parte;

- d) oricărei notificări de denunțare a prezentei convenții sau protocoalelor sale și asupra datei la care denunțarea devine efectivă pentru o anumită parte;

- e) depozitării oricărei declarații conform art. 1 paragraful 2. Adoptată la Kiev, Ucraina, la 22 mai 2003, în limba engleză, în original.

Originalul prezentei convenții va fi depozitat la depozitar, care va distribui copii legalizate fiecărei părți.

Drept care, subsemnații, pe deplin autorizați, au semnat prezenta convenție.

Pentru Guvernul Republicii Cehe, Libor Ambrozek, ministrul mediului, Republica Cehă (semnat la 23 mai 2003 la Kiev, Ucraina)

Pentru Guvernul Republicii Ungare, Miklos Persanyi, ministrul mediului, Republica Ungară (semnat la 22 mai 2003 la Kiev, Ucraina)

Pentru Guvernul Republicii Polone, Marek Ziolkovski, ambasador plenipotențiar al Republicii Polone (semnat la 25 noiembrie 2003 la Kiev, Ucraina)

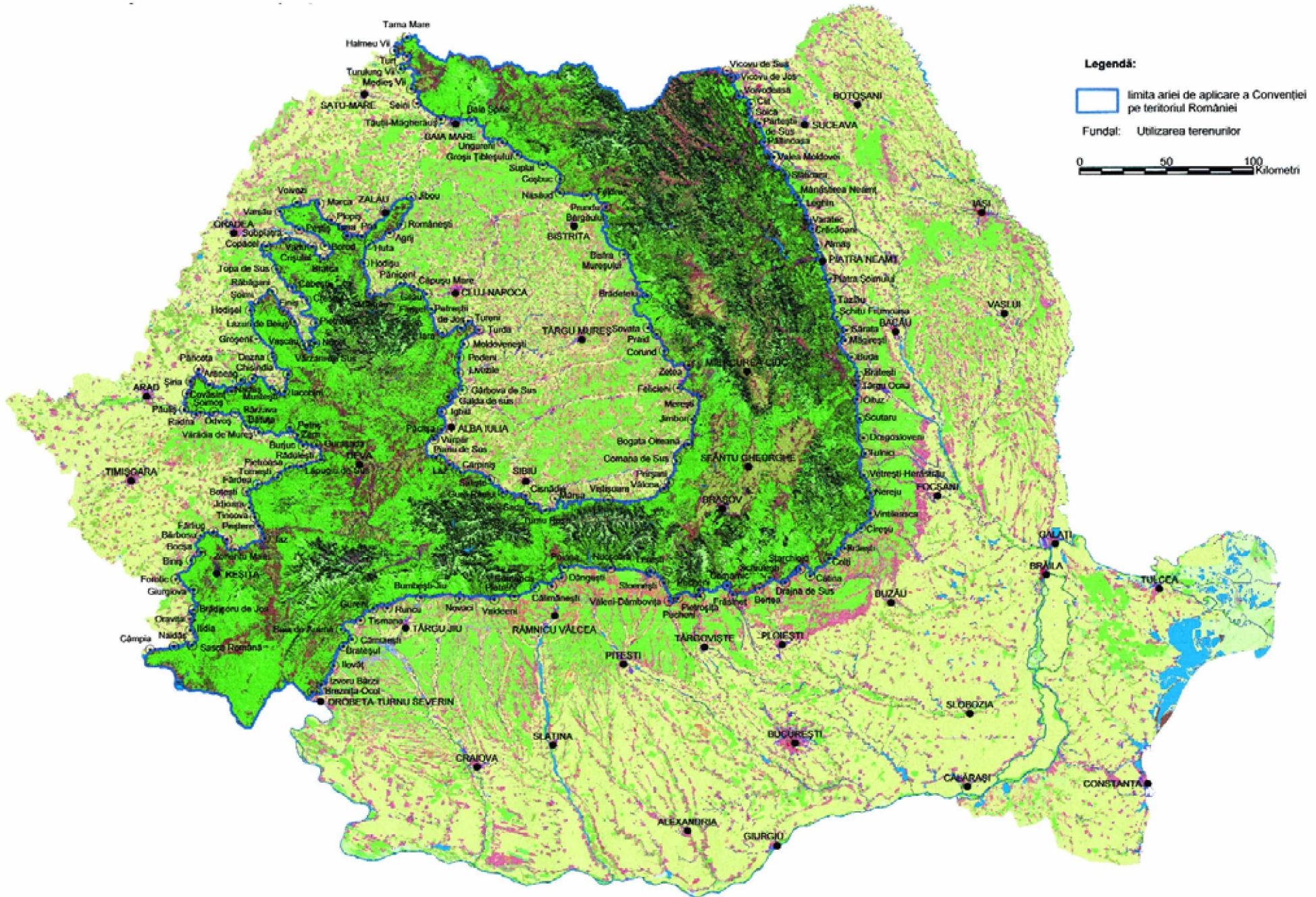
Pentru Guvernul României, Petru Lificiu, ministrul apelor și protecției mediului, România (semnat la 22 mai 2003 la Kiev, Ucraina)

Pentru Consiliul Miniștrilor din Serbia și Muntenegru, Andjelka Mihajlov, ministrul mediului și resurselor naturale, Serbia și Muntenegru (semnat la 22 mai 2003 la Kiev, Ucraina)

Pentru Guvernul Republicii Slovace, Laszlo Miklos, ministrul mediului, Republica Slovacă (semnat la 22 mai 2003 la Kiev, Ucraina)

Pentru Guvernul Ucrainei, Vasyl Shevchuk, ministrul mediului și resurselor naturale, Ucraina (semnat la 22 mai 2003 la Kiev, Ucraina)

Harta ariei de aplicare a Convenției-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților pe teritoriul României

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției-cadru
privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților,
adoptată la Kiev la 22 mai 2003**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției-cadru privind protecția și dezvoltarea durabilă a Carpaților, adoptată la Kiev la 22 mai 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 18 octombrie 2006.
Nr. 1.167.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 608

din 21 septembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ion Iorgulescu în Dosarul nr. 45.328/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde Regia Autonomă de Transport București, prin consilier juridic, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Regiei Autonome de Transport București solicită respingerea excepției, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 45.328/3/2005, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și**

fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ion Iorgulescu într-un litigiu având ca obiect soluționarea excepției de nelegalitate a unei prevederi dintr-o hotărâre a Consiliului General al Municipiului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 554/2004, prevăzând că excepția de nelegalitate a unui act administrativ unilateral, ridicată în fața unei instanțe judecătorești, se soluționează de instanța de contencios administrativ, iar nu de instanța în fața căreia a fost ridicată excepția, sunt neconstituționale pentru că derogă în mod nejustificat de la normele Codului de procedură civilă, determină scindarea nejustificată a procesului și tergiversarea soluționării acestuia.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât tribunalul, ca instanță de contencios administrativ, nu este o instanță extraordinară, ci specializată într-o materie, în fața căreia părțile beneficiază de deplină egalitate și de toate drepturile și garanțiile procedurale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, care au următorul cuprins: „(1) *Legalitatea unui act administrativ unilateral poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, va sesiza prin încheiere motivată instanța de contencios administrativ competentă, suspendând cauza.*

(2) Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților.

(3) Soluția instanței de contencios administrativ este supusă recursului, care se declară în 48 de ore de la pronunțare ori de la comunicare și se judecă în 3 zile de la înregistrare, cu citarea părților prin publicitate.

(4) În cazul în care instanța de contencios administrativ a constatat nelegalitatea actului, instanța în fața căreia s-a ridicat excepția va soluționa cauza, fără a ține seama de actul a cărui nelegalitate a fost constatată.“

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție, art. 125 alin. (2) privind numirea, promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor, art. 11 alin. (1) și art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale, cu raportare la art. 6 paragraful 1 și art. 17 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul persoanei la judecarea cauzei sale de o instanță instituită prin lege, independentă și imparțială, în cadrul unui proces echitabil, soluționat într-un timp rezonabil, precum și interdicția distrugerii drepturilor sau a libertăților recunoscute de convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției consideră că, potrivit art. 4 din lege, se prelungește durata de soluționare a litigiului pe fond, datorită suspendării judecării acestuia până la soluționarea excepției de nelegalitate de instanța de contencios administrativ, ceea ce încalcă textele constituționale și convenționale invocate.

Raportat la critica de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat stabilește competența și procedura de soluționare a excepției de nelegalitate a unui act administrativ unilateral. Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată se stabilesc numai prin lege. Fiind constituite instanțe specializate pentru judecarea acțiunilor privind nelegalitatea, netemeinicia ori caracterul abuziv ale actelor autorităților publice, este firesc ca soluționarea tuturor cererilor având asemenea obiect, indiferent dacă au fost formulate direct sau pe cale incidentală, să fie dată în competența acestor instanțe.

Curtea constată că realizarea dreptului la un proces echitabil într-un termen rezonabil este asigurată de dispozițiile cuprinse în art. 4 din Legea nr. 554/2004, având în vedere că acest text legal impune termene extrem de scurte pentru judecarea cu celeritate a excepției de nelegalitate. Astfel, instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedură de urgență, în ședință publică, cu citarea părților, iar hotărârea este supusă recursului, care se declară în 48 de ore de la pronunțare și se judecă în trei zile de la înregistrare.

În sensul constituționalității dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 554/2004, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 219 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 3 aprilie 2006, și nr. 377 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 25 mai 2006, decizii ale căror soluții și considerente rămân valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ion Iorgulescu în Dosarul nr. 45.328/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 934/2002
privind atestarea domeniului public al județului Maramureș, precum și al municipiilor,
orașelor și comunelor din județul Maramureș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 12 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Asuaju de Sus” la Hotărârea Guvernului nr. 934/2002 privind atestarea domeniului public al județului Maramureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Maramureș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 și 665 bis din 9 septembrie 2002, cu modificările și

completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

a) la poziția nr. 37, coloana nr. 3 va avea următorul cuprins: „635,84 ha”;

b) se completează cu poziția nr. 44, conform anexei la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 18 octombrie 2006.

Nr. 1.452.

ANEXĂ

JUDEȚUL MARAMUREȘ
Comuna Asuaju de Sus

COMPLETĂRI**la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Asuaju de Sus**

SECȚIUNEA BUNURI IMOBILE

Nr. crt.	Cod de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar	Situația juridică actuală
0		1	2	3	4	5
44	1.3.7.1.	Drum vicinal forestier Dealul Starcului — Calea Homorodului	Lungimea = 9 km Nr. cadastral 1.988	2002		H.C.L. nr. 13/2006

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare ce stabilește condiții desemnate pentru a defini și menține teritoriul Comunității Europene liber de pestă porcină clasică

Având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, văzând Referatul de aprobare nr. 25.576 din 31 august 2006, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară ce stabilește condiții desemnate pentru a defini și menține teritoriul Comunității Europene liber de pestă porcină clasică, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 80/1095/CEE ce stabilește condiții desemnate pentru a defini și menține teritoriul Comunității Europene liber de pestă porcină clasică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 325 din 1 decembrie 1980, p. 1, astfel cum a fost modificată ultima dată de Decizia Comisiei 91/686/CEE.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la momentul aderării României la Uniunea Europeană.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

București, 26 septembrie 2006.
Nr. 230.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ ce stabilește condiții desemnate pentru a defini și menține teritoriul Comunității Europene liber de pestă porcină clasică

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară definește măsurile pe care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să le aplice pentru a eradica pesta porcină clasică de pe teritoriul României, astfel încât să se obțină și să se mențină statusul de țară oficial liberă de pestă porcină clasică.

Art. 2. — Pentru scopurile prezentei norme sanitare veterinare trebuie să se aplice definițiile precizate la art. 2 din Norma sanitară veterinară cu privire la măsurile pentru controlul peștei porcine clasice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 67/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 și 707 bis din 5 august 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 2001/89/CE, și la art. 2 din Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul intracomunitar cu animale din speciile bovine și suine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și

pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 30 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE.

În plus, pentru scopurile prezentei norme sanitare veterinare trebuie să se aplice următoarele definiții:

1. *exploatație oficial liberă de pestă porcină* — o exploatație în care:

a) nu a fost detectat niciun caz de pestă porcină de cel puțin 12 luni anterioare;

b) nu există porcine care să fi fost vaccinate împotriva peștei porcine clasice în ultimele 12 luni;

c) vaccinarea împotriva peștei porcine clasice a fost interzisă cel puțin în ultimele 12 luni; în plus, trebuie să nu fi fost detectat niciun caz de pestă porcină clasică, cel puțin în ultimele 12 luni, în cadrul unei raze de cel puțin 2 kilometri în jurul exploatației respective;

2. *stat membru al Uniunii Europene oficial liber de pestă porcină clasică* — un stat membru al Uniunii Europene, în care:

a) nu a fost detectat niciun caz de pestă porcină clasică cel puțin în ultimele 12 luni;

b) a fost interzisă vaccinarea împotriva peștei porcine clasice de cel puțin 12 luni;

c) în exploatații nu există porcine care au fost vaccinate împotriva peștei porcine în ultimele 12 luni și au fost astfel recunoscute în baza art. 3 alin. (2) sau a art. 9 alin. (1);

3. *regiune oficial liberă de pestă porcină clasică* — o regiune în care:

a) nu a fost detectat niciun caz de pestă porcină clasică cel puțin în ultimele 12 luni;

b) a fost interzisă vaccinarea împotriva peștei porcine clasice cel puțin în ultimele 12 luni;

c) în exploatații nu există porcine care au fost vaccinate împotriva peștei porcine clasice în ultimele 12 luni și au fost astfel recunoscute în baza art. 9 alin. (2);

4. *regiune sau țară liberă de pestă porcină clasică* — o țară sau regiune în care nu a fost detectat niciun caz de pestă porcină clasică de cel puțin 12 luni.

Art. 3. — (1) România, ca țară ce nu este oficial liberă de pestă porcină clasică, trebuie să elaboreze un plan pentru eradicarea accelerată a acestei boli.

(2) Nu mai târziu de 6 luni de la data notificării prezentei norme sanitare veterinare, statusul României va fi stabilit în baza procedurii comunitare, cu scopul determinării celor solicitate, pentru a elabora și prezenta un plan pentru eradicarea accelerată a peștei porcine clasice, în concordanță cu alin. (1).

(3) Acest plan ce trebuie să fie pus în aplicare într-o perioadă nu mai mare de 2 ani trebuie să întrunească cerințele art. 5 al prezentei norme sanitare veterinare și trebuie să fie autorizat în concordanță cu art. 5 alin. (3) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE ce introduce măsuri financiare comunitare pentru eradicarea peștei porcine clasice.

Art. 4. — (1) România, ca țară ce nu este oficial liberă de pestă porcină, pentru realizarea măsurilor prevăzute la art. 3, trebuie să elaboreze un plan nou pentru eradicarea bolii.

(2) Perioada pentru implementarea noului plan va fi astfel stabilită încât perioada totală pentru implementarea măsurilor specificate de art. 3 și de prezentul articol să fie de 10 ani. Noul plan trebuie să întrunească cerințele stabilite de art. 6 și să fie autorizat în concordanță cu art. 5 alin. (3) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE.

Art. 5. — (1) Planul la care face referire art. 3 trebuie să fie desemnat pentru a se asigura că teritoriul României este oficial liber de pestă porcină clasică după cel mult 6 ani.

(2) În plan trebuie să se precizeze, dacă este cazul:

a) data interzicerii vaccinării porcinelor de reproducție;

b) data interzicerii sau, în primii 2 ani de implementare a planului, a restricției de vaccinare a porcinelor destinate îngrășării;

c) data de începere a campaniei de depistare a peștei porcine clasice, atunci când este necesar;

d) măsurile, resursele și orarul propuse de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pentru a se obține obiectivul fixat la alin. (1).

(3) Planul poate fi implementat pe bază regională dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este în măsură să garanteze că este protejat și menținut statusul regiunilor în cauză. În acest

caz, detaliile solicitate de alin. (2) trebuie să se refere la fiecare dintre regiunile definite de plan.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice Comisiei Europene:

a) cheltuielile anuale efectuate în legătură cu supravegherea, prevenirea și combaterea peștei porcine clasice în ultimii 3 ani, cu o justificare a unor astfel de cheltuieli;

b) cheltuielile anuale prevăzute pentru un plan de 6 ani.

Art. 6. — (1) Trebuie să fie elaborat noul plan menționat la art. 4, pentru a se asigura că, la expirarea perioadei specificate, teritoriul României trebuie să fie oficial liber de pestă porcină clasică.

(2) Planul nou trebuie să specifice, după caz:

a) în cazul regiunilor în care a fost efectuată vaccinarea antipestoasă pentru mai mult de un an:

(i) numărul de exploatații avute în vedere în scopul obținerii de probe ce sunt reprezentative pentru regiunea respectivă și numărul de porcine din fiecare exploatație, numărul de purcei care au fost fătați de scroafe vaccinate din acele exploatații și care nu vor fi vaccinați;

(ii) numărul și tipul testelor la care trebuie să fie supuși acei purcei pentru o perioadă de peste 6 luni, cu scopul de a se detecta dacă este prezent sau nu virusul peștei porcine clasice;

(iii) acea vaccinare trebuie să fie întreruptă dacă testarea menționată la pct. (ii) relevă că virusul peștei porcine clasice nu mai este prezent și data la care interzicerea vaccinării antipestoase poate să aibă efect;

b) în cazul regiunilor unde vaccinarea antipestoasă a fost efectuată timp de mai puțin de 12 luni;

(i) data de începere a vaccinării;

(ii) data probabilă la care trebuie să fie implementate măsurile prevăzute la lit. a);

c) în cazul părților de teritoriu în care vaccinarea a fost suspendată, dar care nu sunt încă oficial libere de pestă porcină clasică:

(i) numărul de loturi pentru creștere, reproducție, mixte și pentru îngrășare în care vor fi efectuate controale la fața locului;

(ii) numărul total și descrierea testelor efectuate pe acele loturi în fiecare an;

(iii) numărul de teste serologice ce vor fi efectuate în fiecare an la porcinele de tăiere, la fața locului, în momentul tăierii.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice Comisiei Europene cheltuielile anuale prevăzute pentru noul plan.

Art. 7. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să ia măsurile necesare pentru a facilita controalele Comisiei Europene și trebuie să se asigure, în special, că experții care au această responsabilitate au furnizat, la cererea acestora, toate informațiile și documentația necesare pentru evaluarea planurilor de execuție.

(2) Prevederile generale pentru implementarea prevederilor prezentului articol, în special cele cu privire la frecvența și metoda de efectuare a controalelor prevăzute la alin. (1), regulile ce reglementează întâlnirea cu experții veterinari și procedura pe care aceștia trebuie să o urmeze atunci când își întocmesc raportul vor fi stabilite în concordanță cu procedura comunitară.

Art. 8. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în acord cu art. 5 alin. (1) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE, trebuie să înainteze

Comisiei Europene planurile prevăzute la art. 3, iar, în acord cu art. 5 alin. (1) lit. a) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE, planurile noi prevăzute la art. 4.

(2) Aceste planuri vor fi autorizate în concordanță cu procedura stabilită la art. 5 alin. (3) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE. Noile planuri vor fi autorizate în concordanță cu procedura stabilită la art. 5 alin. (3) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE.

(3) Dacă pesta porcină clasică se răspândește în mod alarmant în teritoriul României sau în oricare altă parte a teritoriului comunitar, în timpul implementării unui plan autorizat în baza alin. (2), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate revizui situația și poate lua măsurile de precauție pe care le consideră corespunzătoare, incluzând reintroducerea vaccinării antipestoase preventive în mod organizat.

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să informeze Comisia Europeană despre aceasta.

(4) Planurile autorizate în baza alin. (2) pot fi modificate sau suplimentate prin aceeași procedură, pentru a se corela cu evoluția situației privind pesta porcină clasică din România sau dintr-o regiune anume și, în special, pentru a se ține seama de implementarea posibilă a măsurilor prevăzute la alin. (3).

Art. 9. — (1) În baza procedurii comunitare, România, ca stat reglementat potrivit art. 3 alin. (1), va fi recunoscută ca țară oficial liberă de pestă porcină clasică în momentul în care au fost îndeplinite următoarele condiții cel puțin în ultimele 12 luni:

a) nu a fost detectat niciun caz de pestă porcină clasică;

b) a fost interzisă vaccinarea împotriva peștei porcine clasice.

(2) În baza procedurii comunitare, o parte a teritoriului României, pentru care se aplică prevederile art. 5 alin. (3), poate fi recunoscută ca oficial liberă de pestă porcină clasică nu mai târziu de 3 luni după ce aceasta a îndeplinit condițiile prevăzute la alin. (1), cu condiția ca România să poată furniza garanții adecvate că statusul

acelei părți din teritoriu va fi menținut, în special prin prezentarea de dovezi privind implementarea de măsuri ce:

(i) fie interzic introducerea, în partea de teritoriu respectiv, de porcine din exploatații ce nu sunt oficial libere de pestă porcină clasică;

(ii) fie interzic ca porcinele vaccinate să fie transferate la exploatații situate într-o parte a teritoriului ce nu este oficial liberă de pestă porcină clasică, cu excepția tăierii imediate sau pentru introducerea în altă exploatație cu același statut.

Art. 10. — (1) Dacă România își pierde statusul de teritoriu oficial liber de pestă porcină clasică în perioada stabilită la art. 2 alin. (1) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE, aceasta poate recurge la prevederile art. 3 alin. (1), cu condiția ca execuția planului acesteia să nu depășească perioada menționată.

Similar, dacă România își pierde statusul de țară oficial liberă de pestă porcină clasică pe perioada stabilită la art. 2 alin. (1) din Decizia Consiliului 80/1096/CEE, aceasta poate recurge la prevederile art. 4 alin. (1), cu condiția ca execuția planului acesteia să nu depășească durata măsurilor suplimentare.

(2) Totuși, dacă apare un focar sau un număr de focare epizootologice de pestă porcină clasică corelate, într-o zonă geografică limitată din România, atunci când aceasta va avea statusul de țară oficial liberă de pestă porcină clasică, statusul nu va fi retras o perioadă de 15 zile dacă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor ia măsuri pentru a izola zona în cauză.

Pe perioada amintită de 15 zile, totuși, poate fi luată o decizie, în baza unei proceduri comunitare, de a retrage statusul menționat, iar dacă măsurile luate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sunt considerate satisfăcătoare, de a-l menține maximum 3 luni.

(3) Prevederile alin. (2) pot fi aplicate prin analogie unei regiuni oficial libere de pestă porcină clasică.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind identificarea și înregistrarea suinelor

Având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, văzând Referatul de aprobare nr. 25.950 din 18 septembrie 2006, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind identificarea și înregistrarea suinelor, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune prevederile Directivei Consiliului 92/102/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 355 din

5 decembrie 1992, p. 32, așa cum a fost amendată ultima dată prin Regulamentul Consiliului nr. 21/2004/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene (JOCE) nr. L 5 din 9 ianuarie 2004, p. 8.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Marian Avram

București, 6 octombrie 2006.
Nr. 238.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ privind identificarea și înregistrarea suinelor

Art. 1. — (1) Prezenta normă sanitară veterinară stabilește cerințele minime pentru identificarea și înregistrarea animalelor, fără a se prejudicia regulile comunitare mai detaliate care pot fi stabilite în scopul eradicării sau controlului bolilor.

(2) Prezenta normă sanitară veterinară se aplică, fără a se aduce atingere prevederilor Deciziei Comisiei 89/153/CEE privind corelarea probelor prelevate pentru examinarea reziduurilor cu animalele și fermele de origine ale acestora și regulilor de implementare stabilite în conformitate cu Norma sanitară veterinară privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în România din țări terțe, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 83/2003, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 12 martie 2003, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/496/CEE.

Art. 2. — În sensul prezentei norme sanitare veterinare, se aplică următoarele definiții:

a) *animal* — orice animal din speciile la care se referă Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul intracomunitar cu animale din speciile bovine și suine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 30 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE, altul decât animalele din specia bovine;

b) *exploatație* — orice întreprindere, construcție sau, în cazul unei ferme în aer liber, orice loc în care sunt ținute, crescute sau unde se lucrează cu animale;

c) *deținător* — orice persoană fizică sau juridică responsabilă, chiar temporar, pentru animale;

d) *autoritate competentă* — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, ca autoritate competentă să efectueze controale veterinare, sau orice autoritate căreia i-a fost delegată această competență în scopul aplicării prezentei norme sanitare veterinare;

e) *comerț* — comerț așa cum este definit la art. 2 din Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și

produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/425/CEE.

Art. 3. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să dețină o bază de date actualizată a tuturor exploatațiilor, situate pe teritoriul României, ce dețin animale care fac obiectul prezentei norme sanitare veterinare, în care să fie menționate speciile de animale deținute și deținătorii acestora. Asemenea exploatații trebuie să rămână în baza de date menționată timp de 3 ani consecutivi din momentul în care nu va mai exista niciun animal în exploatație. Această bază de date va include, de asemenea, marca sau mărcile care permit identificarea exploatației, în conformitate cu art. 5 și 8.

(2) Comisia Europeană, autoritatea competentă și orice autoritate responsabilă pentru supravegherea aplicării Regulamentului Consiliului nr. 1.782/2003 care stabilește norme comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și care stabilește anumite scheme de sprijin pentru agricultori pot avea acces la toate informațiile obținute în baza prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate fi autorizată, în baza procedurii comunitare, să excludă de la obligativitatea înregistrării în baza de date prevăzută la alin. (1) persoanele fizice care dețin un singur porc în scop de agrement sau destinat consumului personal ori luând în considerare alte circumstanțe particulare, cu condiția ca acest animal să fie supus, înainte de orice mișcare, controalelor stabilite de prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 4. — (1) Orice deținător de porcine menționat în baza de date prevăzută la art. 3 alin. (1) trebuie să țină un registru în care să fie menționat numărul de animale existente în exploatație.

(2) Acest registru include o înregistrare actualizată a mișcărilor, numărul de animale intrate sau ieșite, cel puțin pe baza mișcărilor totale, specificând, după caz, originea sau destinația acestora și data unor astfel de mișcări.

(3) Marca de identificare aplicată în conformitate cu art. 5 și 8 trebuie să fie menționată în toate cazurile.

(4) În cazul suinelor de rasă pură și hibridi care sunt înscrși într-o carte genealogică a efectivului, în conformitate

cu Norma privind animalele de reproducție din specia porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 13/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 88/661/CEE, poate fi recunoscut, în baza procedurii comunitare, un sistem alternativ de înregistrare bazat pe identificare individuală, care să permită identificarea animalelor, dacă acesta oferă garanțiile echivalente unui registru.

(5) Orice deținător furnizează autorității competente, la cerere, toate informațiile privind originea, identificarea și, după caz, destinația animalelor pe care le-a avut, le-a deținut, le-a transportat, le-a comercializat sau le-a tăiat.

(6) Orice deținător de animale care urmează să transporte animale la sau de la o piață ori un centru de colectare trebuie să prezinte un document care să conțină detalii privind animalele în cauză operatorului pieței sau centrului de colectare, care este un deținător temporar al animalelor.

(7) Operatorul poate utiliza documentele obținute, în conformitate cu prevederile alin. (5), pentru a efectua obligațiile stabilite la alin. (3).

(8) Registrele și informațiile sunt păstrate în exploatație pentru o perioadă de 3 ani și vor fi puse la dispoziția autorității competente, la cerere.

Art. 5. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor dispune respectarea următoarelor principii generale:

a) mărcile de identificare trebuie să fie aplicate înainte ca animalele să părăsească exploatația de origine;

b) nicio marcă nu poate să fie îndepărtată sau înlocuită fără permisiunea autorității competente. Dacă o marcă a devenit ilizibilă sau a fost pierdută, se aplică o marcă nouă în conformitate cu prezentul articol;

c) deținătorul înregistrează orice marcă nouă în registrul menționat la art. 4, pentru a se stabili o legătură cu marca anterioară aplicată animalului;

d) crotalia trebuie să fie aprobată de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, să nu poată fi falsificată și să fie lizibilă pe toată durata vieții animalului. Aceasta trebuie să fie imposibil de reutilizat și să rămână atașată animalului fără a-i afecta bunăstarea.

(2) Animalele trebuie să fie marcate cât mai rapid și, în orice caz, înainte de părăsirea exploatației, cu o crotalie sau un tatuaj care să facă posibilă stabilirea exploatației din care au provenit și să permită ca referința să fie specificată în orice document de însoțire care trebuie să menționeze fiecare crotalie sau tatuaj, precum și în baza de date menționată la art. 3 alin. (1).

(3) Animalele care poartă o marcă temporară de identificare a lotului transportat trebuie să fie însoțite pe parcursul deplasării de un document care să permită determinarea originii, proprietarului, locului de plecare și de destinație.

Art. 6. — (1) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, ca autoritate competentă din România, ca stat membru de destinație, decide să nu păstreze marca de identificare alocată animalului în exploatația de origine, toate cheltuielile datorate înlocuirii mărcii trebuie să fie suportate de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru

Siguranța Alimentelor. Atunci când marca a fost înlocuită, trebuie stabilită o legătură între identificarea alocată de autoritatea competentă a statului membru de expediere și noua identificare alocată de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, ca autoritate competentă din România, ca stat membru de destinație. Această legătură trebuie înregistrată în registrul prevăzut la art. 4.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) nu poate fi invocată în cazul animalelor destinate tăierii care sunt importate în condițiile prevăzute la art. 8, fără să fie identificate cu o nouă marcă, în conformitate cu art. 5.

(3) Atunci când animalele au fost comercializate, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, ca autoritate competentă din România, ca stat membru de destinație, poate, în sensul art. 5 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, să aplice prevederile art. 4 din Norma sanitară veterinară privind asistența mutuală între autoritățile administrative ale statelor membre ale Uniunii Europene și cooperarea acestora cu Comisia Europeană în scopul asigurării aplicării corecte a legislației din domeniile veterinar și zootehnic, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 41/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 3 martie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/608/CEE, pentru a obține informații referitoare la animale, efectivul de origine al acestora și la orice mișcare la care acestea au fost supuse.

Art. 7. — Orice informație referitoare la mișcările animalelor neînsoțite de un certificat sau de un document solicitat de legislația veterinară sau zootehnică rămâne la dispoziția autorității competente, la cerere, pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de aceasta.

Art. 8. — (1) Orice animal importat dintr-o țară terță care a îndeplinit condițiile cu privire la controalele prevăzute de norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 83/2003 și care rămâne pe teritoriul Comunității trebuie ca, în termen de 30 de zile de la efectuarea controalelor menționate și, în orice caz, înainte de mișcarea acestuia, să fie identificat printr-o marcă, conform art. 5, în afara cazului în care exploatația de destinație este un abator situat pe teritoriul României și animalul este efectiv tăiat în această perioadă de 30 de zile.

(2) Trebuie să existe o legătură între identificarea stabilită de țara terță și identificarea alocată de România, ca stat membru de destinație. Această legătură trebuie să fie înregistrată în registrul prevăzut la art. 4.

Art. 9. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor adoptă măsuri administrative și/sau penale necesare pentru a sancționa orice încălcare a legislației veterinare comunitare, transpusă în legislația națională în conformitate cu cerințele Uniunii Europene, atunci când s-a stabilit că marcarea, identificarea sau ținerea registrului prevăzut la art. 4 nu a fost efectuată în conformitate cu prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agențiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine**

Având în vedere prevederile art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, cu modificările și completările ulterioare,

văzând agențiile de clasificare propuse de Comisia de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine transmise prin procesele-verbale nr. 99/2006, 102/2006, 117/2006, 120/2006 și 125/2006, precum și Referatul de aprobare al Direcției generale implementare politici sectoriale și de piață nr. 100.922 din 24 iulie 2006,

în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 149/2005 pentru aprobarea Listei cuprinzând agențiile autorizate de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 14 martie 2005, cu completările ulterioare, se completează cu cinci noi poziții, pozițiile 32—36, cu următorul cuprins:

„32. Societatea Comercială «TRIMED AGAFIȚEI VET» — S.R.L.	17753135	Satul Scăricica nr. 3, comuna Alexandru cel Bun, județul Neamț
33. Societatea Comercială «AGENȚIA DE CLASIFICARE S.G.D.» — S.R.L.	18765928	Str. Nicolae Titulescu bl. 2, sc. 3, et. 3, ap. 8, municipiul Târgu Jiu, județul Gorj
34. Societatea Comercială «EMILIAN LINE» — S.R.L.	18850250	Str. Siliștra bl. A88, sc. B, et. 1, ap. 4, municipiul Timișoara, județul Timiș
35. Societatea Comercială «NONOCAR» — S.R.L.	15697608	Str. Crângului nr. 20, bl. 23, sc. B, ap. 18, municipiul Sfântu Gheorghe, județul Covasna
36. Societatea Comercială «MODA-SIB» — S.R.L.	3096663	Str. Alexandru Papiu Ilarian nr. 3, municipiul Sibiu, județul Sibiu

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 20 octombrie 2006.
Nr. 709.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

